PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 465 (5899) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 24 februarie 1969

Din viața organizației noastre

GENEZA SUCCESELOR HANDBALULUI ROMÂNESC

Interviu cu prof. LUCIAN GRIGORESCU, secretar general al F.R.H.

- Un for de conducere competent care a știut să-și apropie cei mai competenți colaboratori
- Stricta evidență a minusurilor și permanenta căutare a celor mai eficiente soluții
- Continua dezvoltare a școlii handbalului românesc
- Stabilitate, acțiuni pentru viitor, stimularea activului voluntar

Fără îndoială, la succesul general al unei discipline sportive contribuie numeroși factori. Pornind de la condițiile materiale pe care le are asigurate, vom întîlni în macroclimatul creat o largă adeziune a tineretului, tradiție, un sistem închegat, oportun, de selecție și promovare, pregătire și competiții, tehnicieni cu vastă experiență, receptivi, inventivi și — condiție sine qua non — un for competent de conducere, control și îndrumare care și-a realizat în timp o rețea de organisme ajutătoare, la nivelul cunoștințelor și entuziasmului său.

Oprindu-ne, de această dată, la elementul căruia, în mod firesc, i se asigură un gir sporit, vom spune că este greu, dacă nu imposibil pentru moment, de găsit forul — comitet sau birou federal — care să întrunească, din toate punctele de vedere, calități deosebite, care să fi acționat pe toate planurile și deci care, în esență, să constituie un incontestabil exemplu în orice direcție. Aflată în plin marș, mișcarea noastră sportivă își perfecționează neîncetat stilul și metodele de muncă, își consolidează organele și organizațiile menite să pună în practică sarcinile pe care partidul i le-a trasat. Pe acest drum există, ca într-o veritabilă alergare, fruntași, oameni de pluton și încheietori de cursă.

Apelînd la experiența celor ce domină cursa pentru sporirea prestigiului sportiv internațional al României socialiste, ne-am oprit — după cum se va vedea, nu fără temei — la federația de handbal. O recomandă pentru un amplu schimb de experiență răspîndirea handbalului pe întreaga suprafață a țării, existența a peste 35 000 de jucători legitimați, a 1 500 de secții afiliate și a peste 500 de antrenori activi, sistemul competițional cu trepte firești și un angrenaj de întîlniri datorită căruia nu se poate irosi nici un talent și — în final, ca o consecință firească a celorlalte realizări — succesele de răsunet obținute de handbalul românesc în arena internațională: 5 titluri mondiale, medalii de argint și bronz la alte ediții ale C.M., un buchet de victorii în „Cupele campionilor europeni", sute și sute de întîlniri cîștigate în compania unui mare număr de selecționate naționale, de regiuni și de club!

Ținînd seama de evidențele atuuri ale F.R.H., ni s-a părut interesant să discutăm despre activitatea ei și, în același timp, firesc ca discuția să se poarte cu unul dintre activiștii cu contingența cea mai stabilă în evoluția handbalului românesc, secretarul general al F.R.H., prof. LUCIAN GRIGORESCU.

— Cunoscînd performanțele handbalului nostru și contribuția sa la dezvoltarea pe plan mondial a acestui sport, vă propunem să începem discuția noastră cu o scurtă trecere în revistă a rezultatelor obținute în ultimii ani de echipele noastre reprezentative.

— Ne-am aștepta ca, în primul rînd, să ne vorbiți despre cauzele care au determinat ratarea calificării la J.O. de la Mexic, cînd echipa României era favorită.

— Nu vom ocoli această întrebare, dar vă rugăm să ne permiteți să vă spunem că, în ansamblu, rezultatele din ultimii ani ne-au satisfăcut. Ratarea calificării la J.O. de la Mexic a fost o surpriză pentru noi toți, dar, în fond, ea a fost determinată de o serie de factori obiectivi, de împrejurări care au făcut ca echipa să nu se prezinte la turneul final în deplină formă. Ne-am pregătit cu toată seriozitatea, dar, în ultimă instanță, nu am reușit să ne calificăm. Ne-am consolat cu gîndul că, în fond, nu ratăm decît o participare la J.O., dar nu și o calificare la C.M. Și, iată, în 1967 am cîștigat din nou titlul mondial, ceea ce ne-a dat posibilitatea să participăm la C.M. din 1970, care va avea loc în țara noastră.

— Ce ne puteți spune despre activitatea de perfecționare a cadrelor tehnice?

— Ea este în strînsă legătură cu pregătirea echipelor noastre reprezentative. Cu ocazia fiecărui turneu final, antrenorii noștri au posibilitatea să urmărească jocurile celorlalte participante, să-și îmbogățească experiența, să-și însușească noi metode de pregătire. Pe de altă parte, în fiecare an, în cadrul cursurilor de perfecționare, organizate de federație, antrenorii sînt puși în fața noilor cerințe ale handbalului modern, a noilor tendințe în acest joc.

— Cum apreciați activitatea de selecție și promovare a jucătorilor?

— Este o activitate de bază, căreia îi acordăm o atenție deosebită. Ea se desfășoară în cadrul unui sistem bine închegat, care asigură o permanentă primenire a loturilor